

det forøgede Tilsyn, hvortil der trænges. Naar den ærede Minister fremdeles har sagt, at de skovkyndige Mænd, som ere blevne brugte for Statens Regning til at føre Tilsyn med de private Skove i Jylland, derved ere komne i Berøring med private Mænd, og ere blevne antagne af dem til at forvalte deres Skove, hvorfor de naturligtviis have faaet Betaling, saa vil jo den forøgede Reiseunderstøttelse, som gives disse offentlige Skovbetjente, egentlig ikke blive givne i noget andet Niemed, end for at de kunne komme til de private Mænd og faae Løn af dem for at blive deres Forstforvaltere, men det er jo en Urimelighed, at vi skulle bevilge saadanne Udgifter. Jo mere det har vist sig, at de offentlige Skovbetjente, ved paa denne Maade at komme i Berøring med de private Skovbrugere, erholde en Indtægtsforøgelse, desto mindre bør vi gaae ind paa at forøge denne Udgiftspost.

Indenrigsministeren: Ja, naar vi kunde tage Hensyn til de Love, som kunne blive til, saaledes som den ærede sidste Taler fordrer, saa var det en anden Sag, men vi maae handle efter de Love, som ere til, og som nu i det heromhandlede Tilfælde paalægge Regjeringen at føre Tilsyn med den til Skovbrug inddragne Bondejord, uden at den har Ret til at fordrer en eneste Skilling derfor. Altsaa er Meningen af den hele Tale den, at i det næste Aar skal der ikke føres Tilsyn med den saaledes inddragne Bondejord, fordi der først skal komme en Lov, som paalægger Gjærdene at betale derfor. Jeg vil nu ikke tale om, at en saadan Lov derved vilde faae tilbagevirkende Kraft; thi den, som har indsendt sin Matriculsberegning, og derefter indtager Bondejord, har opfyldt Loven; han er færdig, ham rammer den ærede Rigsdagsmand ikke, uden at han vil begaae en Uretfærdighed og ophæve en engang erhvervet Ret. Vil Thinget altsaa see hen til tilkomende Love, som den ærede Rigsdagsmand vil paalægge Regjeringen at fremkomme med, og hvilke iøvrigt gjerne kunne have Meget for sig, ja saa kan der ganske sikkert ikke være Grund til at bevilge den heromhandlede Sum, men dersom man skal handle efter de nuværende

Love, og den ærede Rigsdagsmand ikke kan nægte, hvad der er sandt, at der er flere og flere Jorder af den heromhandlede Slags, som der skal føres Tilsyn med, saa synes det dog ikke saa urimeligt, at Regjeringen har anført denne Grund, og derpaa støttet sin Begjæring om den forøgede Bevilling. Jeg vil imidlertid ikke gjerne gaae nærmere ind derpaa, ligesom jeg naturligtviis heller ikke skal gaae ind paa de pikante Bemærkninger, som ere gjorte om Forstmændene her i Landet og deres Anskuelse, da det er en Sag, som slet ikke vedkommer nærværende Spørgsmaal. Jeg skal kun bemærke, at naar den nuværende Lovgivning medfører, at der bliver flere og flere af den heromhandlede Slags Jorder at føre Tilsyn med, og naar Forstmændene — som gjerne kan være have en urigtig Mening om det private Skovbrug, — meget godt kunne hjælpe til at behandle en Skov, som private Mænd have og ikke tør affaafe, bedre end før, og der saaledes baade er en politisk og en retlig Grund for at erholde de forlangte 200 Rd. tilskede, saa kunde, synes mig, denne Sum gjerne bevilges. Det gjør mig ondt, at Thinget saalænge er opholdt ved disse 200 Rd.; man har her et slaaende Exempel paa, at, naar en personlig Interesse, eller rettere en personlig Animositet, der maa lede til en vis Stærphed, bringes ind i Forhandlingerne, saa faaer en saadan Sag et overordentlig udvidet Omfang.

Ischering: Jeg haaber, at det er klart for Thinget, at der fra Fleertallets Side ikke har gjort sig nogensomhelst personlig Betragtning gjældende ved dette Spørgsmaal. Den ærede Minister siger: den inddragne Bondejord maa kræve et større Tilsyn, men Mængden af den Bondejord, som inddrages, bliver jo ikke inddraget for at danne nye Skove, men indtages for største Delen i Forbindelse med dem, der allerede ere til, og naar der først er ansat Mænd ved Skovene, saa er det dog en ringe Ting for disse at see efter, om den senere inddragne Jord er bragt under Skovkultur, eller ikke, og dertil behøves ikke nogen forøget Reiseudgift, og med at anordne, hvorledes Skovkulturen skal være, have de for Statens Reg-